

Forslag
til

Lov om ændring af momsloven¹⁾

(Indførelse af harmoniserede regler for den momsmæssige behandling af vouchere og forenklinger af særordningerne for salg af elektroniske ydelser m.v.)

§ 1

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 21. juni 2016, som ændret ved § 6 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og § 18 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnote 1* til lovens titel ændres »L 201, side 4-6, og« til: »L 201, side 4-6,« og efter »L 353, side 5-6« indsættes: », Rådets direktiv (EU) 2016/1065 af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, L 177, side 9, og dele af Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtigelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, L 348, side 7-22«.

2. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Enhver overdragelse af en voucher til ét formål, jf. § 73 b, der foretages af en afgiftspligtig person, som handler i eget navn, betragtes som en levering af de varer eller ydelser, som voucheren relaterer sig til. Den faktiske overdragelse af varerne eller den faktiske levering af ydelserne til gengæld for en voucher til ét formål, som af leverandøren accepteres som hel eller delvis modværdi, betragtes ikke som en uafhængig transaktion.

Stk. 2. Hvis overdragelsen af en voucher til ét formål foretages af en afgiftspligtig person, der handler i en anden afgiftspligtig persons navn, betragtes denne overdragelse som en levering af de varer eller ydelser, som voucheren relaterer sig til, foretaget af den anden afgiftspligtige person, i hvis navn den afgiftspligtige person handler.

Stk. 3. Hvis leverandøren af varerne eller ydelserne ikke er den samme som den afgiftspligtige person, der handler i eget navn og har udstedt voucheren til ét formål, anses leverandøren dog for at

1) Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

have foretaget leveringen til den pågældende afgiftspligtige person af de varer eller ydelser, som den pågældende voucher relaterer sig til.

§ 4 b. Der skal betales afgift af den faktiske overdragelse af varer eller ydelser til gengæld for en voucher til flere formål, jf. § 73 b, som af leverandøren accepteres som hel eller delvis modværdi, mens der ikke skal betales afgift af hver forudgående overdragelse af vouchere til flere formål.

Stk. 2. Hvis vouchere til flere formål overdrages af en anden afgiftspligtig person end den afgiftspligtige person, der foretager den afgiftspligtige transaktion i henhold til stk. 1, skal der betales afgift af enhver anden levering af ydelser, der kan identificeres, såsom distributions- eller reklameydelser.«

3. I § 21 c indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Hvis leverandøren er etableret, eller i mangel af etableringssted, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i EU, er leveringsstedet uanset stk. 1, i det land, hvor leverandøren er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) leverandøren leverer ydelser til ikke afgiftspligtige personer, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i et andet medlemsland end der, hvor leverandøren er etableret og
- 2) den samlede værdi uden moms af leveringerne omfattet af nr. 1 ikke overstiger 10.000 euro omregnet til 74.415 kr. i det indeværende kalenderår, og dette heller ikke var tilfældet i det foregående kalenderår.

Stk. 3. Leverandører, der opfylder betingelserne i stk. 2, kan vælge, at leveringsstedet fastlægges i overensstemmelse med stk. 1. Dette valg skal gælde for en periode på mindst to kalenderår.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 4-7.

4. I § 23, *stk. 3*, ændres »leveringstidspunkt.« til: »leveringstidspunkt, jf. dog de særlige regler for vouchere i §§ 4 a og 4 b.«

5. Efter § 27 indsættes:

»**§ 27 a.** Afgiftsgrundlaget for levering af varer eller ydelser, der foretages mod en voucher til flere formål, jf. § 73 b, er det samme som den modværdi, der er betalt for voucheren, eller i mangel af oplysninger om denne modværdi, den pengeværdi, der er angivet på selve voucheren til flere formål eller i den tilhørende dokumentation, med fradrag af momsbeløbet for de leverede varer eller ydelser.«

6. I § 52 indsættes som stk. 4:

»*Stk. 4.* Fakturering skal ske efter reglerne her i landet, når leverandøren er registreret her i landet for brug af særordningerne omfattet af kapitel 16.«

7. § 66 a, *nr. 1*, affattes således:

»1) Afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU: En afgiftspligtig person, der hverken har etableret hjemsted for sin økonomiske virksomhed eller har fast forretningssted i EU.«

8. Efter § 73 a indsættes i *kapitel 18*:

»§ **73 b**. I denne lov forstås ved:

- 1) Voucher: Et instrument, hvor der består en forpligtelse til at acceptere det som hel eller delvis modværdi for en levering af varer eller ydelser, og hvor de varer eller ydelser, der skal leveres, eller deres potentielle leverandørers identitet enten er angivet på selve instrumentet eller i den tilhørende dokumentation, herunder vilkårene og betingelserne for anvendelse af et sådant instrument.
- 2) Voucher til ét formål: En voucher, hvor leveringsstedet for de varer eller ydelser, som voucheren relaterer sig til, og den moms, der skal betales for de pågældende varer eller ydelser, er kendt på tidspunktet for udstedelsen af voucheren.
- 3) Voucher til flere formål: En voucher, der ikke er en voucher til ét formål.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. § 1, nr. 2, 4, 5, 7 og 8, har virkning for vouchere, der udstedes fra og med den 1. januar 2019.

*Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning*
- 1.1. Lovforslagets formål og baggrund*
- 2. Lovforslagets indhold*
- 2.1. Vouchere*
- 2.1.1. Gældende ret*
- 2.1.2. Lovforslaget*
- 2.1.2.1. Definition af voucher-begrebet i momsmæssig forstand (forslaget til ny § 73 b i momsloven)*
- 2.1.2.2. Tidspunktet for momsens forfald (forslaget til ny §§ 4 a og 4 b i momsloven)*
- 2.1.2.3. Afgiftsgrundlaget (forslaget til ny § 27 a i momsloven)*
- 2.2. Tilpasning af særordningerne for elektroniske ydelser m.v.*
- 2.2.1. Gældende ret*
- 2.2.2. Lovforslaget*
- 2.2.2.1. Fælles EU-fjernsalgsgrænse for elektroniske ydelser m.v.*
- 2.2.2.2. Fakturering efter identifikationslandets regler*
- 2.2.2.3. Tilpasning af anvendelsesområdet for ikke-EU-ordningen*
- 3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne*
- 6. Miljømæssige konsekvenser*
- 7. Forholdet til EU-retten*
- 8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 9. Sammenfattende skema*

1. Indledning

Momsreglerne skal være så enkle som muligt at administrere for både virksomheder og myndigheder, og det er væsentligt for funktionen af det indre marked og virksomheders konkurrencevilkår, at reglerne for så vidt muligt er ens i alle EU-lande.

Der er derfor vedtaget to nye EU-direktiver, der forbedrer momsreglerne for virksomheder, der handler varer og ydelser på tværs af landegrænser, og sikrer ens momsbehandling af vouchers. De nye EU-regler vil gøre det lettere for forbrugere og virksomheder, navnlig opstartsvirksomheder og små virksomheder, at købe og sælge varer og ydelser, f.eks. når forbrugere handler på internettet.

1.1. Formål og baggrund

Formålet med dette lovforslag er at implementere de nye EU-regler.

Vouchere, som defineret i direktiv (EU) 2016/1065 af 27. juni 2016 om ændring af Rådets direktiv 2006/112/EF) for så vidt angår behandlingen af vouchere, er en slags tilgodebevis eller et andet instrument, som en leverandør har pligt til at acceptere som hel eller delvis betaling for levering af varer eller ydelser. I 1977, hvor EU's fælles momsregler blev vedtaget, var vouchere et næsten ukendt begreb og gav ikke anledning til særlige momsmæssige problemer. Brugen af vouchere, herunder vouchere, der kan anvendes i flere EU-lande, er imidlertid i vækst i mange EU-lande.

For at sikre ens behandling af vouchere i alle EU-lande og dermed undgå, at en voucher pålægges moms i flere lande eller slet ikke pålægges moms, er der nu vedtaget fælles EU-regler for, hvor og hvornår vouchere skal pålægges moms. Hovedreglen er, at vouchere, som alene kan benyttes til ét formål (dvs. at landet, hvor varen eller ydelsen leveres, og momssatsen er kendt ved voucherens udstedelse), skal pålægges moms ved ethvert salg, herunder ved et salg fra udstederen til forhandleren og ved efterfølgende salg fra forhandler til kunde. Ved selve indløsningen af voucheren skal der ikke pålægges moms. De vouchere, som kan benyttes til flere forskellige formål (dvs. at landet, hvor varen eller ydelsen leveres, og/eller momssatsen ikke kendes ved udstedelse af voucheren), skal i modsætning hertil kun pålægges moms på indløsningstidspunktet.

Direktivet ændrer ikke den gældende momsmæssige behandling af rabatkuponer, idet rabatten ikke udgør levering mod vederlag og derfor falder uden for momslovens anvendelsesområde. Forslaget ændrer derfor ikke den momsmæssige behandling af salg af rejsehjemler, entrébilletter til biografer og museer, frimærker og lignende, som anses som forudbetaling og pålægges moms ved tidspunktet for forudbetalingen.

Med virkning fra den 1. januar 2015 blev der indført særordninger for moms ved levering af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til forbrugere i EU. Ændringerne medførte, at elektroniske ydelser m.v. pålægges moms i det land, hvor en forbruger opholder sig eller

har sin sædvanlige bopæl (forbrugslandet). Virksomheder, der skal afregne moms til flere forskellige forbrugslande, kan anvende Mini One Stop Shop-ordningen (MOSS), som er et forenklet angivelses- og afregningssystem.

Reglerne fra 2015 har overordnet været en succes. En evaluering har dog peget på nogle områder, hvor der kan foretages forbedringer, som vil lette de administrative byrder for de virksomheder, som anvender særordningerne. Der er derfor vedtaget forenkledede regler ved Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtigelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer.

Som forenkling for små virksomheder, der har et meget begrænset salg af elektroniske ydelser til forbrugere i andre EU-lande, foreslås det bl.a., at der indføres en fælles EU-fjernsalgsgrænse, hvorefter virksomheder etableret i EU, som sælger elektroniske ydelser m.v. til forbrugere i andre EU-lande, fortsætter med at være momsplichtige i virksomhedens etableringsland, indtil virksomhedens samlede EU-omsætning af elektroniske ydelser m.v. overstiger 10.000 euro årligt. Herved skal sådanne meget små virksomheder i EU, der f.eks. kun lejlighedsvis har grænseoverskridende salg af disse ydelser, ikke sætte sig ind i andre EU-landes momsregler, før deres EU-omsætning når et vist niveau.

Som udgangspunkt støtter Danmark ikke, at der i EU indføres bagatelgrænser, som medfører, at der ikke betales moms i forbrugslandet. Der er allerede i dag udfordringer med den eksisterende fjernsalgsgrænse, som gælder for salg af varer, hvor en virksomhed i EU kan sælge varer til danske forbrugere med sit hjemlands moms, så længe omsætningen i Danmark er under 280.000 kr. Kontrollen, med hvornår udenlandske virksomheders omsætning overstiger fjernsalgsgrænsen, kræver en del ressourcer.

Forslaget om at indføre en fælles EU-fjernsalgsgrænse på 10.000 euro for elektroniske ydelser m.v. skal dog ses i sammenhæng med, at denne lave fjernsalgsgrænse fra 2021 erstatter de gældende nationale fjernsalgsgrænser for varer. Fra 2021 vil der med andre ord gælde ens regler for fjernsalg af varer og ydelser i alle EU-lande. En EU-fjernsalgsgrænse på 10.000 euro vil således samlet set medføre øget forbrugslandsbeskatning, når den udvides til at omfatte varesalg og 280.000 kr.'s grænsen ophæves.

Herudover foreslås det, at der indføres andre mindre forenklinger for virksomheder, der har grænseoverskridende salg af elektroniske ydelser m.v.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Vouchere

2.1.1. Gældende ret

Gældende EU-regler indeholder ikke fælles regler for den momsmæssige behandling af salg af varer og ydelser ved anvendelse af vouchere. Det har betydet, at EU-landene i tidens løb har udviklet

forskellige nationale løsninger. Nogle EU-lande lægger moms på en bestemt slags voucher på salgstidspunktet (udstedelsestidspunktet), mens andre EU-lande lægger moms på samme type voucher på indløsningstidspunktet. Hvis en voucher udstedes i førstnævnte EU-land og indløses i sidstnævnte, opkræver de begge moms af samme levering. Tilsvarende forskelle i landenes behandling af en voucher kan føre til, at der slet ikke pålægges moms. Desuden kan de forskellige løsninger i EU-landene indebære en tilfældighed i, hvilke konkrete momssatser, der pålægges vouchertransaktionen og dermed den vare eller ydelse, som kan indløses for voucheren.

Den gældende danske momslovgivning indeholder hverken en definition af ”vouchere” eller specifikke bestemmelser om den momsmæssige behandling heraf.

Momsloven indeholder dog en bestemmelse om moms ved forudbetaling af en vare eller ydelse i lovens § 23, stk. 3, hvorefter der skal betales moms på tidspunktet for forudbetalingen, hvis alle relevante enkeltheder vedrørende den fremtidige levering allerede er kendt, og dermed navnlig at varen eller ydelsen og leverandøren er specifikt angivet på tidspunktet for forudbetalingen. Er alle oplysningerne ikke kendt på tidspunktet for forudbetaling, forfalder momsen på tidspunktet for selve leveringen af det forudbetalte efter hovedreglen for momspligtens indtræden i § 23, stk. 1.

Gældende dansk praksis om vouchere til ét formål, hvor alle elementer er kendt ved salget af voucheren, følger reglen om forudbetaling af varer eller ydelser til senere levering. Vouchere til flere formål følger hovedreglen, hvorefter momspligten først indtræder ved leveringen af de pågældende varer og ydelser, og medfører i hovedtræk en momsmæssig behandling svarende til de vedtagne fælles EU-regler for vouchere.

2.1.2. Lovforslaget

Direktivets definition af en voucher til ét formål, der skal momspålægges ved udstedelse og videresalg, betyder, at visse salg, der efter gældende dansk praksis ikke bliver anset for forudbetalinger og dermed først skal pålægges moms ved selve leveringen af den pågældende vare eller ydelse, fremover vil blive anset for vouchere til ét formål, der skal momspålægges ved udstedelsen og videresalget af voucheren. Dette skyldes, at de danske regler om forudbetaling kun skal anvendes, hvis alle oplysninger om den fremtidige levering er kendt på forudbetalingstidspunktet, herunder selve varen eller ydelsen og den afgiftspligtige person, der skal levere den. Direktivets regler for vouchere til ét formål er bredere end den gældende praksis, idet definitionen omfatter vouchere, hvor blot leveringsstedet og momssatsen er kendt. Hvis en voucher f.eks. kan bruges til hotelovernatninger udbudt af forskellige virksomheder til ophold på hoteller beliggende her i landet, er der efter gældende dansk praksis ikke tale om forudbetaling, og der opkræves moms ved selve leveringen af hotelydelsen. Efter direktivets regler er der imidlertid tale om en voucher til ét formål, idet leveringsstedet er kendt (ydelserne skal pålægges moms i Danmark), og momssatsen er kendt, idet alle hotelovernatninger pålægges 25 pct. moms.

Momsbehandlingen af et salg af en voucher til ét formål skal være den samme som den momsmæssige behandling af den vare eller ydelse, som voucheren relaterer sig til. Sælges en voucher, der kun kan bruges til hotelovernatning i Danmark, er leveringsstedet Danmark og momssatsen er 25 pct. Sælges en voucher, der kun kan bruges til hotelovernatning i Sverige, er leveringsstedet Sverige, og momssatsen er 12 pct. Da Danmark i modsætning til de fleste andre EU-lande anvender samme momssats på stort set alle momspligtige varer og ydelser, vil vouchere solgt til anvendelse her i landet i højere grad end i andre lande være vouchere til ét formål, som dermed pålægges moms på udstedelsestidspunktet.

I overensstemmelse med direktivet foreslås derfor indsat en definition af voucher-begrebet i momsloven. Herunder foreslås det defineret, hvornår der er tale om en voucher til ét formål eller flere formål, tidspunktet for, hvornår momsen skal betales, og hvad momsgrundlaget er.

Da bestemmelsen om forudbetaling i momslovens § 23, stk. 3, fortsat er relevant for andre tilfælde end de beskrevne vouchere, foreslås bestemmelsen opretholdt, idet der dog foreslås indsat en henvisning til de specifikke regler for vouchere.

2.1.2.1. Definition af voucher-begrebet i momsmæssig forstand (forslaget til ny § 73 b i momsloven)

Det foreslås, at en voucher defineres som et instrument, hvor der er pligt til at acceptere voucheren som helt eller delvist vederlag mod levering af varer eller ydelser, og hvor enten varen eller ydelsen, der skal leveres, eller identiteten af deres potentielle leverandører enten er angivet på selve instrumentet eller i tilhørende dokumentation, herunder de vilkår og betingelser der gælder for brugen af sådanne instrumenter.

Det er således kun de instrumenter, der kan anvendes til indløsning, mod at der leveres varer eller ydelser, som er omfattet af voucher-begrebet. Definitionen af vouchere adskiller sig fra almindelige betalingsinstrumenter, hvor arten af de mulige leveringer ikke er fastlagt, og der dermed heller ikke er nogen leverandører, der er forpligtet til at foretage en given levering.

En voucher til ét formål giver indehaveren ret til at modtage identificerede varer eller ydelser i tilfælde, hvor både momssatsen, og det EU-land, hvor leveringen af varer eller ydelser skal finde sted, kan identificeres endeligt fra begyndelsen.

En voucher til flere formål defineres som vouchere, der ikke er vouchere til ét formål. Med andre ord vouchere, der giver indehaveren ret til at modtage varer eller ydelser, hvor momssatsen på disse varer eller ydelser og/eller det EU-land, hvor disse skal leveres, ikke kan identificeres endeligt fra begyndelsen.

2.1.2.2. Tidspunktet for momsens forfald (forslaget til nye §§ 4 a og 4 b i momsloven)

For så vidt angår vouchere til ét formål foreslås, at ethvert salg i eget navn af en voucher skal anses

for salg af den ydelse, som voucheren relaterer sig til. Dette betyder, at voucheren skal momspålægges ved hvert salg. Sælger en formidler voucheren i en andens navn (f.eks. udstederens), anses udstederen fortsat for at være sælger af varen eller ydelsen. Dette betyder, at formidleren kun skal betale moms af formidlingsprovisionen eller andre særskilte ydelser efter de almindelige momsregler for salg af sådanne ydelser. Selve indløsningen af en voucher til ét formål anses ikke for en selvstændig transaktion, og der skal dermed ikke pålægges moms på det tidspunkt, hvor varen eller ydelsen faktisk leveres til kunden.

For så vidt angår vouchere til flere formål (hvor leveringsstedet eller momssatsen ikke er kendt på udstedelsestidspunktet), forfalder momsen først på indløsningstidspunktet, mens salg af voucheren fra udstedelsestidspunktet og gennem eventuelle formidlere til kunden ikke anses for en momspligtig transaktion. Desuden foreslås det præciseret, at formidlere af vouchere til flere formål skal momspålægge denne provision eller andre særskilte ydelser såsom distributions- eller reklameydelse efter almindelige regler.

De foreslåede regler for, hvornår en voucher skal pålægges moms, indebærer, at momsen for de leverede varer og ydelser betales i forbrugslandet og med forbrugslandets momssats.

2.1.2.3. Afgiftsgrundlaget (forslaget til ny § 27 a i momsloven)

Afgiftsgrundlaget for salg af vouchere til ét formål er det modtagne vederlag. Da vederlaget altid er kendt på salgstidspunktet – og dermed tidspunktet for momsens forfald – er der ingen grund til at indføre særlige regler for afgiftsgrundlaget for sådanne vouchere.

Vouchere til flere formål skal derimod først pålægges moms ved indløsningen af voucheren, hvor salget af voucheren er sket i et tidligere led. Da selve salget af denne type voucher ikke er sket direkte mellem kunden og leverandøren af varen eller ydelser, vil leverandøren, som skal indbetale momsen, ikke altid være bekendt med den præcise pris, som kunden har betalt for voucheren. I overensstemmelse med direktivet foreslås det derfor, at såfremt det konkrete vederlag ikke er kendt af indløseren, er afgiftsgrundlaget den værdi, som er påtrykt voucheren eller som fremgår af anden relevant dokumentation (eventuelt i kontrakten mellem udstederen af voucheren og indløseren).

Der eksisterer vouchere, der ikke indløses på én gang, men kan indløses delvist ad flere omgange, hvormed den forudbetalte kredit på voucheren løbende og forholdsmæssigt nedskrives. Et eksempel på denne form for voucher kunne eksempelvis være en voucher til hotelophold, der kan bruges over flere omgange til flere hotelophold.

Hvis voucheren kan bruges over flere omgange, men kun til ét formål, f.eks. flere hotelophold i Danmark, vil voucheren blive behandlet som en voucher til ét formål, idet både det EU-land, hvori voucheren endeligt indløses, og momssatsen kendes fra begyndelsen. Der vil således blive beregnet moms af hele voucherens værdi ved ethvert salg. Dette gælder også, selv om voucheren indløses

delvist/løbende.

Ved en delvis indløsning af en voucher til flere formål vil der skulle beregnes moms ved hver indløsning, og det er alene den andel af voucherens værdi, som bliver indløst, der beregnes moms af. Det forudsættes, at voucherens værdi nedjusteres efter hver delindløsning.

2.2. Tilpasning af særordningerne for elektroniske ydelser m.v.

2.2.1. Gældende ret

Siden den 1. januar 2015 har der eksisteret særordninger for moms ved levering af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til forbrugere i EU. Særordningen for elektroniske ydelser m.v. er en implementering af Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008, implementeret i den danske momslovs kapitel 16 ved lov nr. 554 af 2. juni 2014.

I henhold til momsloven skal virksomheder betale moms af deres salg af elektroniske ydelser til ikke-afgiftspligtige personer i det land, hvor køberen er hjemmehørende. Med andre ord skal momsen betales i forbrugslandene. For at undgå, at disse virksomheder skal momsregistreres i alle forbrugslandene, er der etableret en Mini One Stop Shop-ordning (MOSS), hvor virksomhederne kan registrere sig i ét EU-land og derigennem angive og betale al den skyldige moms i EU. Registreringslandet, som også kaldes identifikationsmedlemslandet, skal sørge for, at angivelser og momsbetalinger sendes videre til de respektive forbrugslande.

Der findes to særordninger. En ordning for virksomheder, der ikke er etableret eller momsregistreret i EU (ikke-EU-ordningen), og en ordning for virksomheder etableret i EU (EU-ordningen). Begge særordninger er bygget op som den førnævnte MOSS-ordning, som indebærer, at virksomhederne kan identificere sig i ét land og derigennem angive og betale moms for alt salg omfattet af ordningerne.

Virksomheder kan vælge ikke at anvende MOSS'en til at afregne moms af sit EU-salg af elektroniske ydelser m.v. Herved vil virksomhederne i stedet skulle momsregistreres i samtlige forbrugslande, hvortil virksomheden sælger elektroniske ydelser m.v. for at kunne afregne momsen af disse ydelser.

2.2.2. Lovforslaget

Indførelsen af særordningerne for levering af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til forbrugere i EU har overordnet fået positive tilbagemeldinger fra erhvervslivet. En evaluering af særordningerne foretaget af Europa-Kommissionen har dog peget på nogle områder, hvor der kan foretages forbedringer af de eksisterende ordninger, som vil lette de administrative byrder for virksomhederne.

Formålet med forslaget er at implementere forenklingerne til særordningen for levering af elektroniske ydelser m.v., som følger af direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017. Ændringerne

skal træde i kraft den 1. januar 2019. Baggrunden for, at ændringerne kan implementeres med kort frist er, at de ikke medfører behov for tilretning af it-systemer.

De foreslåede ændringer består af indførelsen af en fælles EU-fjernsalgsgrænse for elektroniske ydelser, ændring af faktureringsreglerne og en tilpasning af anvendelsesområdet for ikke-EU-ordningen.

2.2.2.1. Fælles EU-fjernsalgsgrænse for elektroniske ydelser m.v.

Det foreslås, at der indføres en fælles EU-fjernsalgsgrænse, hvorefter virksomheder etableret i EU, som sælger elektroniske ydelser m.v. til forbrugere i andre EU-lande, vil være momspligtige i etableringslandet, såfremt virksomhedens samlede levering af elektroniske ydelser til forbrugere i andre EU-lande ikke overstiger 10.000 euro (omregnet 74.415 kr.) i det indeværende kalenderår, og dette heller ikke var tilfældet i det foregående kalenderår.

Ved at indføre en sådan fælles EU-fjernsalgsgrænse for elektroniske ydelser m.v. skal virksomheder med et begrænset EU-salg ikke opfylde momsforpligtigelser i forbrugslandet, men forpligtigelserne i sit etableringsland. Det betyder, at en virksomhed, der lejlighedsvis sælger eksempelvis online brugsvejledninger eller lignende elektroniske ydelser, forbliver at være momspligtig i etableringslandet og skal hverken registreres i MOSS-ordningen eller i forbrugslandet, hvortil den elektroniske ydelse leveres. Dvs. at virksomheden afregner moms efter etableringslandets regler og med etableringslandets momssats.

Det er valgfrit for virksomheder med begrænset EU-salg af elektroniske ydelser m.v., om de ønsker at være momspligtige i etableringslandet eller forbrugslandet. Virksomheder etableret i EU kan således vælge at være momspligtige i forbrugslandet og anvende MOSS-systemet, selv om deres omsætning ikke overstiger 10.000 euro årligt.

Indførelsen af en fælles EU-fjernsalgsgrænse må forventes at medføre, at der i mindre omfang end i dag betales moms af elektroniske ydelser i Danmark. Det skyldes, at Danmark har en relativt høj momssats, og virksomheder med en begrænset EU-omsætning af elektroniske ydelser må derfor formodes at vælge at betale moms i etableringslandet. Omvendt vil danske virksomheder kunne vælge at være momspligtige i forbrugslandet, selv om virksomhedens EU-omsætning af elektroniske ydelser ikke overstiger 10.000 euro.

Forslaget om at indføre en fælles EU-fjernsalgsgrænse for elektroniske ydelser skal dog ses i sammenhæng med, at denne fælles EU-fjernsalgsgrænse også kommer til at gælde for varesalg fra 2021, hvor den resterende del af Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtigelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer skal træde i kraft. En sådan ændring af reglerne for fjernsalg af varer vil betyde øget betaling af moms i Danmark.

2.2.2.2. Fakturering efter identifikationslandets regler

Efter gældende regler skal virksomheder opfylde kravene til fakturering i de EU-lande, hvortil virksomheden leverer elektroniske ydelser m.v. Det er byrdefuldt for virksomhederne at skulle sætte sig ind i de forskellige regler for fakturering, som gælder i de forskellige EU-lande.

Med henblik på at minimere byrderne for virksomhederne foreslås det, at reglerne for fakturering er dem, som gælder i det identifikationsland, hvor den virksomhed, der gør brug af særordningen for elektroniske ydelser m.v., hører til. Det vil f.eks. betyde, at en dansk virksomhed, der er tilmeldt MOSS-ordningen i Danmark, skal opfylde faktureringsreglerne i den danske momslov ved salg af elektroniske ydelser m.v. til andre EU-lande.

2.2.2.3. Tilpasning af anvendelsesområdet for ikke-EU-ordningen

Særordningerne for levering af elektroniske ydelser m.v. er som nævnt opdelt i en ordning for virksomheder etableret i EU (EU-ordningen) og en ordning for virksomheder etableret uden for EU uden en momsregistrering i et EU-land (ikke-EU-ordningen).

Virksomheder etableret uden for EU kan have et momsregistreringsnummer i et EU-land, f.eks. fordi de udfører lejlighedsvis momspligtige transaktioner i dette land. Hvis dette er tilfældet, er virksomheden udelukket fra at anvende både EU-ordningen og ikke-EU-ordningen. Det foreslås, at anvendelsesområdet for ikke-EU-ordningen tilrettes. Virksomheder, som ikke er etableret i et EU-land, foreslås at kunne anvende ikke-EU-ordningen uanset, at virksomheden har en momsregistrering i et EU-land.

Det følger af § 112 i momsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 808 af 30. juni 2015), at virksomheder, der ønsker at benytte ikke-EU-ordningen, skal afgive en elektronisk erklæring om, at den pågældende virksomhed ikke er momsregistreret i EU for salg af varer eller ydelser. Bestemmelsen foreslås ophævet som konsekvens af, at det foreslås, at virksomheder, som ikke er etableret, men har en momsregistrering i EU, skal kunne anvende ikke-EU-ordningen.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget vedrørende den momsmæssige behandling af vouchere er i overvejende grad i overensstemmelse med gældende dansk praksis. Det kan dog ikke udelukkes, at der vil skulle betales moms ved udstedelsen af lidt flere vouchere end i dag i stedet for ved indløsningen. Når en forbruger ikke indløser disse vouchere, vil staten få et merprovenu som dog skønnes at være yderst begrænset. Danskere har hidtil kun anvendt vouchere, der kan bruges grænseoverskridende, i begrænset omfang, hvilket vil sige, at langt hovedparten af voucherne er blevet og fortsat skal pålægges dansk moms. Da Danmark har relativt få momsfritagelser og ikke anvender nedsatte satser (bortset for 0-sats på salg af aviser), er der meget lille risiko for forkert momsregning, uanset om momsen betales ved udstedelsen af voucheren eller ved indløsningen af den.

Med forslaget vedrørende tilpasning af særordningerne for elektroniske ydelser m.v. bliver det frivilligt for virksomheder med en samlet momspligtig omsætning under 10.000 euro i hele EU, om de er momspligtige af salg af elektroniske ydelser i det land, hvor virksomheden er etableret eller i

det land hvor ydelsen sælges (forbrugslandet). Danmark er blandt de EU-lande, der har den højeste momsats i EU. Derfor medfører reglerne incitament til, at danske virksomheder med en momspligtig omsætning under 10.000 euro vil vælge at afregne moms i de EU-lande, som virksomheden sælger til. Ligeledes må det forventes, at virksomheder etableret i andre EU-lande end Danmark vil vælge at afregne moms i det land, hvor virksomheden er etableret. Forslaget må således forventes at have en mindre, negativ virkning på de danske momsindtægter. Da forslaget alene vedrører virksomheders salg af elektroniske ydelser, og der er tale om en relativt lav omsætningsgrænse på 10.000 euro, forventes forslaget vedrørende elektroniske ydelser kun at medføre et begrænset mindreprovenu.

Det skal desuden bemærkes, at lovforslaget kun implementerer den del af Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017, som vedrører elektroniske ydelser. Når den resterende del af direktivet træder i kraft i 2021, vil den fælles EU-fjernsalgsgrænse på 10.000 euro også gælde for salg af andre ydelser end elektroniske ydelser og for alle varer. Den eksisterende fjernsalgsgrænse på 280.000 kr., som gælder for salg af varer, vil således i 2021 blive erstattet af EU-fjernsalgsgrænsen på 10.000 euro. Det vurderes, at en EU-fjernsalgsgrænse på 10.000 euro for varer, som vil være gældende fra 2021, vil have en positiv virkning på de danske momsindtægter. Den positive virkning for varesalg skønnes at overstige den mindre negative virkning af en EU-fjernsalgsgrænse for elektroniske ydelser betragteligt. Den fælles EU-fjernsalgsgrænse for alle varer og ydelser implementeres i dansk lovgivning i et selvstændigt lovforslag på senere tidspunkt.

Forslaget vurderes ikke at medføre implementeringskonsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vedrørende den momsmæssige behandling af vouchere skønnes i det væsentligste at svare til gældende dansk praksis. Der kan dog være enkelte virksomheder, der sælger vouchere, der efter gældende regler først momsbelægges ved indløsningen, men som efter forslaget skal momspålægges ved udstedelse. Dette kan betyde mindre omstillingsomkostninger i forbindelse med tilretning af f.eks. virksomhedernes faktureringsystemer.

Forslaget vedrørende tilpasning af særordningerne for elektroniske ydelser m.v. skønnes at medføre administrative lettelser for virksomheder, der sælger elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til forbrugere i andre EU-lande end det land, hvor virksomheden er etableret.

Team Effektiv Regulering vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for under 4 mio. kr. årligt.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

De foreslåede ændringer har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

De foreslåede ændringer har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har til hensigt at gennemføre Rådets direktiv (EU) 2016/1065 af 27. juni 2016 om ændring af momsdirektivets (Rådets direktiv 2006/112/EF) regler for så vidt angår behandlingen af vouchere.

Herudover vil der med forslaget blive gennemført dele af Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtigelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer.

Fristen for gennemførelse af direktivbestemmelserne i national ret er den 1. januar 2019.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 29. juni til den 10. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens, Erhvervsråd, CEPOS, Cevea, Dansk Erhverv, Dansk Byggeri, Danske Advokater, DI, FDIH, Finans Danmark, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen Danske Revisorer, FSR - danske revisorer, IBIS, Justitia, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Skatteankestyrelsen, SMVdanmark, SRF, Skattefaglig Forening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen nævneværdige	Ingen nævneværdige
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen nævneværdige	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen nævneværdige	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen nævneværdige	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører Rådets direktiv (EU) 2016/1065 og	

	dele af Rådets direktiv (EU) 2017/2455.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Note 1 til momsloven indeholder henvisning til de EU-retsakter, som er gennemført i dansk ret gennem momsloven.

Det foreslås, at noten udvides med henvisning til Rådets direktiv (EU) 2016/1065 af 27. juni 2016 om ændring af momsdirektivets (Rådets direktiv 2006/112/EF) regler for så vidt angår behandlingen af vouchere, da dette direktiv foreslås gennemført ved lovforslagets §§ 2, 4, 5 og 7.

I noten foreslås desuden indsat en henvisning til Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, da § 1 af dette direktiv foreslås gennemført ved lovforslagets §§ 3 og 6.

Til nr. 2

Der findes ikke i den gældende momslov specifikke regler for, hvornår momsen på varer eller ydelser solgt ved brug af vouchere, således som defineret i Rådets direktiv EU(2016)1065, forfalder til betaling. De almindelige momsregler for salg af varer og ydelser, herunder reglerne for forudbetaling i lovens § 23, stk. 3, finder derfor anvendelse. Reglerne betyder, at såfremt der foretages en forudbetaling af en vare eller ydelse, skal der pålægges moms på tidspunktet for forudbetalingen, hvis alle relevante elementer (varen/ydelsen, leverandøren, leveringsstedet, prisen, momssatsen) kendes på dette tidspunkt. I andre tilfælde pålægges der moms ved selve leveringen af varen eller ydelsen.

Den foreslåede § 4 a vedrører den momsmæssige behandling af vouchere til ét formål.

Det foreslås i § 4 a, stk. 1, at alle virksomheder, der sælger en voucher til ét formål, anses for at sælge den underliggende vare eller ydelse. Der skal derfor betales moms ved udstedelsen og enhver efterfølgende overdragelse af voucheren. Til gengæld anses overdragelsen af selve varen eller ydelsen til indehaveren af voucheren ikke for en transaktion i momsmæssig forstand, og der skal derfor ikke betales moms i dette sidste led.

Som undtagelse hertil foreslås i § 4 a, stk. 2, at hvis overdragelsen af en voucher til ét formål foretages af en virksomhed, der ikke handler i eget navn, betragtes overdragelsen som en levering af de varer eller ydelser, som voucheren relaterer sig til, foretaget af den anden afgiftspligtige person, i hvis navn virksomheden handler. Udsteder en virksomhed således en voucher, som den indgår en aftale med en butikskæde om, at butikskæden skal videresælge for virksomheden, vil momsen af dette salg skulle indbetales af virksomheden, mens butikskæden alene vil skulle beregne og betale moms af den betaling/provision, som kæden modtager fra virksomheden.

Oftest vil udstederen af en voucher til ét formål være den samme, som i sidste led leverer de faktiske varer og ydelser til ihændeleveren af voucheren. Dette behøver dog ikke at være tilfældet, hvis der er indgået en aftale mellem udsteder og leverandør om, at udsteder af voucheren i eget navn skal sælge leverandørens varer/ydelser gennem anvendelse af vouchere. Denne aftale vil i momsmæssig henseende anses for at være et salg af varen/ydelserne fra leverandøren til udstederen af voucheren. Det foreslås derfor i § 4 a, stk. 3, at hvis den faktiske leverandør af varerne eller ydelserne ikke er den virksomhed, der handler i eget navn og har udstedt voucheren til ét formål, anses leverandøren for at have foretaget leveringen til den pågældende afgiftspligtige person af de varer eller ydelser, som den pågældende voucher relaterer sig til.

Den foreslåede § 4 b vedrører den momsmæssige behandling af vouchere til flere formål.

For så vidt angår vouchere til flere formål (hvor leveringsstedet eller momssatsen ikke er kendt på udstedelsestidspunktet) beregnes momsen først på indløsningstidspunktet. Det foreslås derfor i § 4 b, stk. 1, at momsen skal betales ved den faktiske overdragelse af varerne/ydelserne. Til gengæld skal der så ikke betales moms ved udstedelse og overdragelse af voucherne i tidligere led.

I § 4 b, stk. 2, foreslås det i overensstemmelse med direktivet præciseret, at formidlere, der tager en eller anden betaling eller modydelse for at modtage og videreoverdrage vouchere, vil skulle momspålægge denne betaling efter almindelige regler. Et eksempel kan være, at en butik køber en voucher til flere formål fra en udsteder til en pris under selve voucherenes værdi. Forskellen mellem butikkens købspris og voucherenes værdi anses for at være en momspligtig formidlingsydelse.

Til nr. 3

Ifølge gældende ret skal der ved levering af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt til ikke afgiftspligtige personer i EU (forbrugere) betales moms til forbrugslandet med forbrugslandets momssats.

Reglerne herom fremgår af momsdirektivets artikel 58, som er implementeret ved momslovens § 21 c, stk. 1, hvoraf det følger, at leveringsstedet for elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester er her i landet, når de leveres til ikke afgiftspligtige personer, som er

etableret, har bopæl, eller sædvanligt opholdssted her i landet.

Det foreslås, at levering af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt til ikke afgiftspligtige personer i andre EU-lande end virksomhedens etableringsland, er momspligtige i etableringslandet, hvis leverandørens samlede omsætning af disse ydelser til forbrugere i andre EU-lande ikke overstiger 10.000 euro i indeværende eller foregående kalenderår.

Denne fælles EU-fjernsalgsgrænse er i momsdirektivet fastsat til 10.000 euro og skal omregnes til en tilsvarende værdi i national valuta beregnet efter vekselkursen, som Den Europæiske Centralbank offentliggjorde den 5. december 2017, som er dagen for vedtagelsen af Rådets direktiv (EU) 2017/2455. Omregnet til danske kroner fastsættes omsætningsgrænsen derfor til 74.415 kr.

Til nr. 4

Af lovens § 23, stk. 1, fremgår, at pligten til at betale moms ved salg af en vare eller ydelse indtræder på det tidspunkt, hvor leveringen af varen eller ydelsen finder sted (leveringstidspunktet). I lovens § 23, stk. 3, er fastsat, at leveringstidspunktet i tilfælde, hvor der sker forudbetaling af varer eller ydelser, er på tidspunktet for forudbetalingen.

Leveringstidspunktet for størstedelen af de vouchere til flere formål, som er defineret i forslaget til § 73 b, følger hovedreglen i stk. 1, hvor leveringstidspunktet er det tidspunkt, hvor leveringen af varen eller ydelsen finder sted. Leveringstidspunktet for størstedelen af de vouchere til ét formål, som er defineret i forslaget til § 73 b, følger reglen for forudbetaling i § 23, stk. 3. Uanset at vouchere til flere formål reelt set betales forud for selve leveringen af varerne eller ydelserne, er der ikke absolut sikkerhed for, hvilke varer eller ydelser der bliver leveret og af hvem, og i praksis er tidspunktet for momspligten derfor indtrådt ved selve leveringen.

Da der med dette lovforslag foreslås indsat særlige bestemmelser for den momsmæssige behandling af vouchere, herunder for tidspunktet for momspligtens indtræden, foreslås der i momslovens § 23, stk. 3, indsat en henvisning til disse særlige bestemmelser.

Til nr. 5

Der skal efter momslovens almindelige regler betales moms af en vares eller ydelses pris – også kaldet vederlaget. Da en voucher til ét formål skal pålægges moms på salgstidspunktet/ved udstedelsen af voucheren, er vederlaget altid kendt, og der er ingen grund til at indføre særlige regler for afgiftsgrundlaget for sådanne vouchere.

Vouchere til flere formål skal derimod først pålægges moms ved indløsningen af voucheren, hvor salget af voucheren er sket i et tidligere led. I overensstemmelse med direktivet foreslås det derfor fastsat i § 27 a, at såfremt det konkrete vederlag for voucheren ikke er kendt af indløseren, er afgiftsgrundlaget den værdi, som er påtrykt voucheren, eller som fremgår af anden relevant

dokumentation (eventuelt i kontrakten mellem udstederen af voucheren, og indløseren), med fradrag af momsbeløbet. Er den påtrykte værdi således 125 kr., er afgiftsgrundlaget 100 kr., og momsen udgør 25 kr.

Til nr. 6

Momslovens § 52 fastsætter regler for, hvornår afgiftspligtige personers udstedelse af faktura skal følge reglerne her i landet.

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 4, hvorefter leverandører, der anvender særordningerne for levering af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikke-afgiftspligtige personer omfattet af momslovens kapitel 16, skal anvende faktureringsreglerne her i landet, hvis leverandøren anvender Danmark som identifikationslandet.

Til nr. 7

Af lovens § 66 a, nr. 1, følger det, at en afgiftspligtig person omfattet af ikke-EU-ordningen er en afgiftspligtig tredjelandsvirksomhed, som ikke er etableret i EU, og som ikke på anden måde kræves momsregistreret i et EU-land.

Det foreslås, at anvendelsesområdet for ikke-EU-ordningen udvides. Afgiftspligtige personer etableret uden for EU kan anvende ordningen, uanset om den afgiftspligtige person er momsregistreret i EU. Det vil således alene være en betingelse, at den afgiftspligtige person hverken har etableret hjemsted for sin økonomiske virksomhed eller har fast forretningssted i EU.

Til nr. 8

Den gældende momslov indeholder ikke specifikke regler for vouchere og dermed heller ikke en definition af sådanne. Det foreslås at der indsættes definitioner i en ny § 73 b.

Det foreslås i § 73 b, nr. 1, at der indsættes en definition af begrebet en ”voucher”. Definitionens formål er hovedsageligt at fortage en entydig adskillelse mellem vouchere og betalingsmidler. Den væsentligste forskel er, at voucheren medfører en forpligtigelse til, at den accepteres som betaling for angivne varer eller ydelser, mens et betalingsmiddel ikke medfører en sådan pligt og ikke på forhånd er begrænset til specifikke varer/ydelser.

I § 73 b, nr. 2, foreslås indsat en definition på en ”voucher til ét formål” som værende en voucher, hvor leveringsstedet for de varer eller ydelser, som voucheren relaterer sig til, og den moms, der skal betales for de pågældende varer eller ydelser, er kendt på tidspunktet for udstedelsen af voucheren.

I § 73 b, nr. 3, foreslås indsat en definition på en ”voucher til flere formål”, som værende en voucher, der ikke er en voucher til ét formål.

Alle definitionerne svarer til definitionerne i den vedtagne EU-retsakt.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2019, da dette er datoen for, hvornår de to EU-direktiver skal være implementeret i national ret.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestemmelserne i loven, der vedrører den momsmæssige behandling af vouchere, har virkning for vouchere, der udstedes fra og med den 1. januar 2019. Der findes en tilsvarende overgangsbestemmelse i EU-direktivet.

Da lovforslaget foreslås at træde i kraft den 1. januar 2019, er det omfattet af de fælles ikrafttrædelsesdatoer.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da momsloven, som ændres med loven, ikke gælder for Færøerne og Grønland og ikke indeholder hjemmel til at sætte loven i kraft for Færøerne og Grønland.

Bilag

Bilag 1 – Andre bilag (EU-direktiver, forordninger, tekniske redegørelser)

Bilag 2 – Parallelttekster

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov
(NB: Dog skal gældende lov fsva. love, der ophæves, ikke gengives her)

Gældende formulering

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for

*Lovforslaget***§ 1**

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 21. juni 2016, som ændret ved § 6 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og § 18 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af

ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

1. I *fodnote 1* til lovens titel ændres »L 201, side 4-6, og« til »L 201, side 4-6,« og efter »L 353, side 5-6« indsættes: », Rådets direktiv (EU) 2016/1065 af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, L 177, side 9, og dele af Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtigelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, L 348, side 7-22«.

2. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Enhver overdragelse af en voucher til ét formål, jf. § 73 b, der foretages af en afgiftspligtig person, som handler i eget navn, betragtes som en levering af de varer eller ydelser, som voucheren relaterer sig til. Den faktiske overdragelse af varerne eller den faktiske levering af ydelserne til gengæld for en voucher til ét formål, som af leverandøren accepteres som hel eller delvis modværdi, betragtes ikke som en uafhængig transaktion.

Stk. 2. Hvis overdragelsen af en voucher til ét formål foretages af en afgiftspligtig person, der handler i en anden afgiftspligtig persons navn, betragtes denne overdragelse som en levering af de varer eller ydelser, som voucheren relaterer sig til, foretaget af den anden afgiftspligtige person, i hvis navn den afgiftspligtige person handler.

Stk. 3. Hvis leverandøren af varerne eller ydelserne ikke er den samme som den afgiftspligtige person, der handler i eget navn og har udstedt voucheren til ét formål, anses leverandøren dog for at have foretaget leveringen til den pågældende afgiftspligtige person af de varer eller ydelser, som den pågældende voucher relaterer sig til.

§ 4 b. Der skal betales afgift af den faktiske

overdragelse af de varer eller ydelser til gengæld for en voucher til flere formål, jf. § 73 b, som af leverandøren accepteres som hel eller delvis modværdi, mens der ikke skal betales afgift af hver forudgående overdragelse af vouchere til flere formål.

Stk. 2. Hvis vouchere til flere formål overdrages af en anden afgiftspligtig person end den afgiftspligtige person, der foretager den afgiftspligtige transaktion i henhold til stk. 1, skal der betales afgift af enhver anden levering af ydelser, der kan identificeres, såsom distributions- eller reklameydelser.«

§ 21 c. ---

Stk. 2. Når leverandøren af en ydelse og kunden kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at den leverede ydelse er en elektronisk ydelse.

Stk. 3. Som elektronisk leverede ydelser anses især:

- 1) Levering og hosting af websteder.
- 2) Fjernvedligeholdelse af software og hardware.
- 3) Levering og ajourføring af software.
- 4) Levering af billeder, tekster og information og tilrådgivningsstillelse af databaser.
- 5) Levering af musik, film og spil, herunder hasardspil og andre spil om penge, samt politiske, kulturelle, kunstneriske, sportslige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige udsendelser eller begivenheder.
- 6) Levering af fjernundervisning.

Stk. 4. Som teleydelser anses især:

- 1) Faste og mobile telefonydelser til transmission og kobling af tale, data og video, herunder telefonydelser med en billeddannelseskomponent.
- 2) Telefonydelser via internettet, herunder internettelefoni.
- 3) Voicemail, ventende opkald, viderestilling af opkald, opkaldsidentifikation, trevejsopkald og andre

3. I § 21 c indsættes efter stk. 1, som nye stykker:

»*Stk. 2.* Uanset stk. 1 er leveringsstedet i det land, hvor leverandøren er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) leverandøren leverer ydelser til ikke afgiftspligtige personer, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i et andet medlemsland end der, hvor leverandøren er etableret og
- 2) den samlede værdi uden moms af leveringerne omfattet af nr. 1 ikke overstiger 10.000 euro omregnet til 74.415 kr. i det indeværende kalenderår, og dette heller ikke var tilfældet i det foregående kalenderår.

Stk. 3. Leverandører, der opfylder betingelserne i stk. 2, kan vælge, at leveringsstedet fastlægges i overensstemmelse med stk. 1. Dette valg skal gælde for en periode på mindst to kalenderår.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 4-7.

opkaldsstyringstjenester.

4) Person søgetjenester.

5) Audioteksttjenester.

6) Fax, telegraf og telex.

7) Adgang til internettet, herunder World Wide Web.

8) Private nettilslutninger med telekommunikationsforbindelser, der udelukkende er til brug for kunden.

Stk. 5. Radio- og tv-spredningstjenester omfatter ydelser bestående af audioindhold og audiovisuelt indhold, herunder radio- eller tv-programmer, der udbydes via kommunikationsnet af en

medietjenesteudbyder og henhører under dennes redaktionelle ansvar med det formål, at offentligheden samtidig kan høre eller se dem på grundlag af en programoversigt. Som radio- og tv-spredningstjenester anses især:

1) Radio- og tv-programmer, der transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net.

2) Radio- eller tv-programmer, der distribueres via internettet eller et lignende elektronisk net, hvis de spredes, samtidig med at de transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net.

§ 23. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Finder betaling helt eller delvis sted, inden levering finder sted, eller inden faktura udstedes, anses betalingstidspunktet som leveringstidspunkt.

Stk. 4-5. ---

4. I § 23, *stk. 3*, ændres »leveringstidspunkt.« til: »leveringstidspunkt, jf. dog de særlige regler for vouchere i §§ 4 a og 4 b.«

5. Efter § 27 indsættes:

»§ 27 a. Afgiftsgrundlaget for levering af varer eller ydelser, der foretages mod en voucher til flere formål, jf. § 73 b, er det samme som den modværdi, der er betalt for voucheren, eller i mangel af oplysninger om denne modværdi den pengeværdi, der er

angivet på selve voucheren til flere formål eller i den tilhørende dokumentation, med fradrag af momsbeløbet for de leverede varer eller ydelser.«

6. I § 52 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Fakturering skal ske efter reglerne her i landet, når leverandøren er registreret her i landet for brug af særordningerne omfattet af kapitel 16.«

§ 66 a. Ved anvendelse af reglerne om ikke-EU-ordningen forstås ved:

- 1) Afgiftspligtig person: En afgiftspligtig tredjelandsvirksomhed, som ikke er etableret i EU, og som ikke på anden måde kræves momsregistreret i et EU-land.
- 2) Identifikationsmedlemsland: Det medlemsland, som den afgiftspligtige person vælger at kontakte for at anmelde, hvornår den afgiftspligtige virksomhed inden for EU's område påbegyndes efter reglerne om ikke-EU-ordningen.

7. § 66 a, nr. 1, affattes således:

»1) Afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU: En afgiftspligtig person, der hverken har etableret hjemsted for sin økonomiske virksomhed eller har fast forretningssted i EU.«

8. Efter § 73 a indsættes:

»§ 73 b. I denne lov forstås ved:

- 1) Voucher: Et instrument, hvor der består en forpligtelse til at acceptere det som hel eller delvis modværdi for en levering af varer eller ydelser, og hvor de varer eller ydelser, der skal leveres, eller deres potentielle leverandørers identitet enten er angivet på selve instrumentet eller i den tilhørende dokumentation, herunder vilkårene og betingelserne for anvendelse af et sådant instrument
- 2) Voucher til ét formål: En voucher, hvor leveringsstedet for de varer eller ydelser, som voucheren relaterer sig til, og den moms, der skal betales for de pågældende varer eller ydelser, er kendt på tidspunktet for udstedelsen af voucheren
- 3) Voucher til flere formål: En voucher, der ikke er en voucher til ét formål.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. § 1, nr. 2, 4, 5 og 7. har virkning for vouchere, der udstedes fra og med den 1. januar 2019.